

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Crisis Theologica

Cárdenas, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. V. An hoc decretum statutum sit ex matura deliberatione?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75689)

re constat, illud immediate procedere ab Innocentio XI. tamquam á capite Ecclesiæ. Nam cum Lovanienſes ſubiecerunt Pontifici centum & quinquaginta propoſitiones cenſurandas, hoc decreto ſolum ſexaginta quinque damnatæ ſunt; & in decreto poſt damnationem ſubiungitur: *Idem Sanctiſſimus in virtute Sanctæ obedientiæ eis præcipit, vt tam in libris imprimendis ac manuſcriptis, quam in theſibus, diſputationibus, ac prædicationibus carere ab omni cenſura & nota, nec non à quibuſcumque conuictijs contra eas propoſitiones, quæ adhuc inter Catholicos hinc inde controvertuntur, donec à SANCTA SEDE recognita ſuper eiſdem propoſitionibus IVDICIUM proferatur.* Hæc enim verba aperte ſignificant, hæc ſexaginta quinque propoſitiones à SANCTA SEDE recognitas eſſe, & ſuper eiſdem iudicium eſſe prolatum; reliquas autem non eſſe cenſurandas, donec à SANCTA SEDE recognita, &c. Conſtat ergo iudicium condemnatorium ſexaginta quinque propoſitionum à SANCTA SEDE immediate prodiiſſe. Cum autem dicitur à SANCTA SEDE, non intelligitur de Romano Pontifice vt privato doctore, ſed de illo vt capite Eccleſiæ, & docente ex Cathedra.

Denique demonſtratur hæc aſſertio. Nam decretum de celebratione Miſſarum factum in Sacra Congregatione Cardinalium, vel prodijt ab Urbano VIII. tamquam á capite Eccleſiæ, vel non? Si primum aſſerimus, infero: ergo quod fiat decretum in Sacra Congregatione, non obſtat, quo minus procedat á Romano Pontifice tamquam á capite Eccleſiæ, & non tamquam a mero præſide Congregationis. Si vero dicas, illud decretum non prodiiſſe ab Urbano tamquã á capite Eccleſiæ, vt pote factum in Sacra Congregatione, infero: ergo non eſt ſcandalolum dicere, quod poſt illud decretum liceat accipere duplicatum ſtipē-

dium pro celebratione vnius Miſſæ; cum ea decreta, quæ non procedunt á Romano Pontifice tamquam á capite Eccleſiæ, non obligent conſcientiã omnium Fidelium: ergo contradicis Alexandro VII. qui declarat ſcandalolum hanc propoſitionem: *Post decretum Urbani VIII. licet adhuc duplicatũ ſtipēdiũ accipere pro celebratione vnius Miſſæ.* Quas autē propoſitiones damnauit Alexander VII. omnes Theologi tamquam ſcandalofas reiiciunt.

CAPVT V.

An hoc decretum ſtatutum ſit ex matura deliberatione?

SYMMARIUM.

Prima opinio quod Pontifex errare poteſt, ſi decernat abſque matura deliberatione. n. 104.

Secunda opinio oppoſita. d. 105.

Authores, qui negant caſus poſſibilitatem. n. 106.

Certitudo huius tertiæ ſententiæ promouetur. n. 107.

Reiicitur opinio aſſerentium, poſſe errare Pontificem, ſi non audiat conſilia Cardinalium, & Theologorũ. n. 108.

Oſtenditur hoc decretum proceſſiſſe ex matura deliberatione. n. 109.

104. **E**X art. 4. deſumpta ſunt hæc, quæ ſequuntur. [Pro deciſione quaſtionis ſciendum eſt, eſſe ſententiam aliquorum Doctõrum, ſi Romanus Põtifex abſque matura deliberatione decerneret in materia Fidei, & morum, exponi periculo errandi; aut ſaltem non eſſe certum, quod hoc modo haberet infallibilẽ Divini Spiritus aſſentiam, eo quod hæc promiſſa eſt á Chriſto Romanis Pontificibus, dũ ad decreta Fidei, & morũ prudenti modo procederẽt. Ita Gravina in controverſ. tom. 2. part. 2. art. 9. & Araux. 2. 2. quaſ. 1. art. 10. dub. 5. num. 14. & Bordonus in Trib. c. 5. quaſt. 25. n. 119. apud Dianã part. 11. traçt. 2. de Roma. Põtif. reſol. 5.

105. Oppoſitam ſententiam ſuſtinent P. Valẽcia 2. 2. quaſ. 1. pũçt. 7. §. 40 P. Caf-

Gravina.
Arauxo.
Bordonus.
Diana.

Valenci.
Caf. Pal.
Bañez.

P. Caf-

P. Castro Palao tom. 1. tract. 4. disp. 1. punct. 5. §. 2. n. 12. Bañez 2. 2. quæst. 1. art. 10. §. *Ad quartum*, & plures alij.

106. Sed melius negant casus possibilitatem P. Suarez disp. 5. de Fide, sect. 8. num. 11. P. Granada tract. 7. de Fide, disp. 2. sect. 2. num. 13. P. Amicus tom. 5. disp. 7. sect. 1. num. 30. & tradidit Canus lib. 5. de locis, cap. 5. ad 2. Et P. Tannerus tom. 3. disp. 4. quæst. 4. dub. 6. num. 158. vbi maxime notanda sunt verba P. Suarii citati: *Solet autem quæri, quid sit futurum, si Pontifex sine præmissa diligentia definiat? Aliqui dicunt, posse tunc Pontificem errare, & Ecclesiam posse tunc non assentiri. Sed hoc periculosum est, quia Ecclesia non poterit constare, an Pontifex adhibuerit sufficientem diligentiam, nec ne; vel relinquatur singulorum arbitrio, ut indicent, an diligentia sufficiens fuerit. Et ideo melius, ut existimo, respondetur, non admittendo casum. Nam Spiritus Sanctus, qui regit Ecclesiam, non permittet, Pontificem tam imprudenter definire; & ideo quoties absolute definit, credendum est, sufficientem diligentiam præmississe.*

107. Et hanc sententiam certissimam censeo. Etenim articulus A, definitus est à Romano Pontifice; & tamen neque ex tenore articuli, neque ex alio capite (præter quam ex infallibili assistentia Divini Spiritus) constat, processisse Pontificem ex matura deliberatione ad eum definiendum: ergo non constat, assistisse Divinum Spiritum; si hic non assistit, vbi non est matura deliberatio in Pontifice. Ergo non constat Ecclesiæ, certitudo articuli definiti. Consequens est certissime falsum: ergo & antecedens. Quare, ut optime notavit P. Tannerus tom. 3. disp. 1. quæst. 4. dub. 6. num. 158. certissima adest Divini Spiritus assistentia ad vnum è duobus, vel ne Pontifex in materia Fidei, & morum aliquid decernat absque matura deliberatione;

vel ne erret, si absque matura deliberatione decreverit.

108. Et multo magis reiicienda procul est sententia eorum, qui dicunt, posse errare Pontificem in decretis Fidei, & morum, si non audiat consilia Cardinalium, & Theologorum. Nam si Pontifex legat in libris Doctorum, quid quid Cardinales, & Theologi consulere possunt; ex quo capite maturior erit deliberatio per hoc, quod doctrinam Cardinalium & Theologorum audiat?

109. Sed ad præsentis decisionem quæstionis damus (non concedimus) quod vera sit prima sententia, ita vt possit errare Pontifex, si absque matura deliberatione decernat: & dicimus, manifeste constare in hoc decreto, maturissima deliberatione usum. Cum ex illo constet, serio commississe id examen illarum propositionum pluribus in Sancta Theologia Magistris, & Cardinalibus Inquisitoribus generalibus; ipsosque Theologos, & Cardinales id negotium strenue aggressos esse, eique sedulo incubuisse, & mature eas propositiones discussisse; & super vnaquaque ipsarum suffragia sua Sanctitati suæ singillatim exposuisse; vt constat ex tenore proœmij. *Plurimas propositiones partim ex diversis, vel libris, vel thesibus, seu scriptis excerptas, & partim noviter adinventas, Theologorum plurium examini, & deinde Eminentissimis Dominis Cardinalibus contra hæreticam pravitatem Generalibus Inquisitoribus subiecit. Quibus propositionibus sedulo & accurate sæpius discussis, eorumdem Eminentissimorum Cardinalium, & Theologorum votis per Sanctitatem suam auditis, idem Sanctissimus D. N. re postea mature cõsiderata statuit, & decrevit, &c.* Super qua quæstione nullum dubitationi vestigium relinquatur.]Huc vsque contenta in eo art. 4.

paucis mutatis.

CAPVT